

80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All

คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

*“ Driving Sustainable Development Goals:
Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs ”*

วันที่ 9 มิถุนายน 2566

ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน จังหวัดเพชรบุรี

Facebook : mssilpakorn

www.ms.su.ac.th

sumssilpakorn

sums.silpakorn

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

“Driving Sustainable Development Goals: Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs”

ปีที่เผยแพร่	7 กรกฎาคม 2566
เผยแพร่และจัดทำโดย	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120 โทร 0-3259-4028 โทรสาร 0-3259-4027 e-mail: mssuconf@gmail.com
แหล่งเผยแพร่	www.ms.su.ac.th
สงวนลิขสิทธิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

Proceedings การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566.-- เพชรบุรี :
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2566.

1142 หน้า.

1. มหาวิทยาลัยศิลปากร -- การประชุม.

I. ชื่อเรื่อง

015.593

ISBN 978-974-641-849-2

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ 00089/2566

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

ตามที่คณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566 ในวันศุกร์ที่ 9 มิถุนายน 2566 เพื่อเป็นเวทีการนำเสนองานวิชาการ วิจัย และผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559 จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ดังผู้รายนามต่อไปนี้

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัย	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	กรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร.นันทินิตย์ วานิชชีวะ	กรรมการ
5. ศาสตราจารย์ ดร.บุษบา กนกศิลปกรรม	กรรมการ
6. ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.เกตุวดี สมบูรณ์ทวี	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ จันทร์ใหม่มูล	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล อ้นแผ้ว	กรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์	กรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกิจ สุทธิเรืองวงศ์	กรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	กรรมการ

22.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรริหิรัญ	กรรมการ
23.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงษ์	กรรมการ
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล	กรรมการ
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรรณราย	กรรมการ
26.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกฤทธิ์ อัมพะวัต	กรรมการ
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษราพร พรหมนิมิตกุล	กรรมการ
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกสินทร์ เตชะนิยม	กรรมการ
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	กรรมการ
30.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจรรยา	กรรมการ
31.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	กรรมการ
32.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนชื่น อัครกะฉนิชชา	กรรมการ
33.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิศวะกุล	กรรมการ
34.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐธนา สีนทร์นรภัช	กรรมการ
35.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล บุญแก้วสุข	กรรมการ
36.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจรรยา	กรรมการ
37.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภฤต สังข์เนย	กรรมการ
38.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดาธิเบศร์ ภูทอง	กรรมการ
39.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล	กรรมการ
40.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภานนท์ หอมสุต	กรรมการ
41.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิกร ม่วงศรีเขียว	กรรมการ
42.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภางค์	กรรมการ
43.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพล เปรมทองสุข	กรรมการ
44.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข	กรรมการ
45.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา นาคปฐม	กรรมการ
46.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สมบัติ	กรรมการ
47.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สิมะขจรบุญ	กรรมการ
48.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์วิวัฒน์ มะณีวงศ์	กรรมการ
49.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล เจตโรจนานนท์	กรรมการ
50.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	กรรมการ
51.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญรติ จันทร์ภักดิ์	กรรมการ
52.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนรัตน์ สุขเกษม	กรรมการ
53.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	กรรมการ
54.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษธาวิมล พลโยธี	กรรมการ
55.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล	กรรมการ
56.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระบิล พันภัย	กรรมการ
57.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อึ้งโพธิ์	กรรมการ
58.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพล พิณใจ	กรรมการ
59.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรระ จตุพร	กรรมการ

60.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์	กรรมการ
61.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิระ ศรีโยธิน	กรรมการ
62.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	กรรมการ
63.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล	กรรมการ
64.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัตยา ตันจันทร์พงศ์	กรรมการ
65.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี	กรรมการ
66.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	กรรมการ
67.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ	กรรมการ
68.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์	กรรมการ
69.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรมงคล นิมจิตต์	กรรมการ
70.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ พวงยามณี	กรรมการ
71.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	กรรมการ
72.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล	กรรมการ
73.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพงศ์ พิระเชื้อ	กรรมการ
74.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี ยศบุตร	กรรมการ
75.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุชัญญ์ น้อมเนียน	กรรมการ
76.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	กรรมการ
77.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมภักดิ์ คลังระหัด	กรรมการ
78.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	กรรมการ
79.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสุตา ภูสว่าง	กรรมการ
80.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวคนธ์ หนูขาว	กรรมการ
81.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อริสสา สะอาดนัก	กรรมการ
82.	อาจารย์ ดร.กฤษฎา พรประภา	กรรมการ
83.	อาจารย์ ดร.คมกริช นันทะโรจพงศ์	กรรมการ
84.	อาจารย์ ดร.จันทร์พร ช่วงโชติ	กรรมการ
85.	อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	กรรมการ
86.	อาจารย์ ดร.ชัชฌูพงศ์ ศิริโชตินิศากร	กรรมการ
87.	อาจารย์ ดร.ฐิติกรณ์ ยาวิไชย จารึกศิลป์	กรรมการ
88.	อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	กรรมการ
89.	อาจารย์ ดร.ธีรน์วัช สุขวิสัยหิรัญ	กรรมการ
90.	อาจารย์ ดร.นพดล ไทวิชัยกุล	กรรมการ
91.	อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา	กรรมการ
92.	อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีสินนันท	กรรมการ
93.	อาจารย์ ดร.ปริญญา ทรุ่นโพธิ์	กรรมการ
94.	อาจารย์ ดร.ปิยะกาญจน์ สุพรรณชนะบุรี	กรรมการ
95.	อาจารย์ ดร.ภฤศญา ปิยนุสรณ์	กรรมการ
96.	อาจารย์ ดร.ภวินธ์ธนา เจริญบุญ	กรรมการ
97.	อาจารย์ ดร.ภูชิป มีถาวรกุล	กรรมการ

98.	อาจารย์ ดร.รักชนก โสภภาพิศ	กรรมการ
99.	อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล	กรรมการ
100.	อาจารย์ ดร.วงศ์ศักดิ์ดา วีระไพบุลย์	กรรมการ
101.	อาจารย์ ดร.วัชรเวช เวชประสิทธิ์	กรรมการ
102.	อาจารย์ ดร.ศรายุทธ แสนมี	กรรมการ
103.	อาจารย์ ดร.สัจจวัฒน์ จารีกศิลป์	กรรมการ
104.	อาจารย์ ดร.สุรภัทร์ พิไชยแพทย์	กรรมการ
105.	อาจารย์ ดร.มรกต กำแพงเพชร	กรรมการ
106.	เภสัชกร ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์	กรรมการ
107.	ดร.จิรภิญญา สันนิปางกูร	กรรมการ
108.	นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม	เลขานุการ
109.	นายเอกพันธ์ หวานใจ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2566

Wint.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

สารบัญ

	หน้า
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจซื้อคอนโดมิเนียมตามแนวรถไฟฟ้าสีน้ำเงิน บางซื่อ - ท่าพระ เพื่ออยู่อาศัยและการลงทุนในอนาคต กนกวรรณ เบิกบาน และ ศิระ ศรีโยธิน.....	270
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจรับบริการหลังการขายผ่านแพลตฟอร์มประชุมออนไลน์ซ้ำ: กรณีศึกษาบริษัท ยูโร-โอเรียนเตล เทรดิง จำกัด สุชาติ ศรีเชื้อ และ ณัฐพล พันธุ์ภักดี.....	287
รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงพระพุทธศาสนาของวัดไร่ขิง สนั่น เจริญยิ่ง และ พันซ์กร สิมะขจรบุญ.....	302
คุณลักษณะและภาวะผู้นำ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานกิจการวิสาหกิจเพื่อสังคม สุภาวิตา กุลอุปฮาด และ ธนกฤต สังข์เฉย.....	323
การสำรวจความพึงพอใจของพนักงานที่มีต่อการใช้ข้อมูลจากระบบ Google Drive กรณีศึกษา: พนักงานของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล พรชนก เขียวกิตติธนา และ จิตาภา จอเสน.....	340
แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพงานธุรการ กรณีศึกษา: วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล จิตาภา จอเสน และ พรชนก เขียวกิตติธนา	352
ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการเลือกใช้บริการห้องประชุมสัมมนาของโรงแรม ระดับ 4 ดาว ในเขตกรุงเทพมหานคร หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด - 19 ณัชชา เรียบร้อย และ มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	370
การรับรู้คุณลักษณะแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือน อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กาญจนา มั่นแนบ และ ธนกฤต สังข์เฉย.....	384
การประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยใช้ CIPPI Model วัฒนาภรณ์ โยธจักร และ ธนกฤต สังข์เฉย.....	396
การจัดการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบพาณิชย์และไม่ใช่พาณิชย์อย่างยั่งยืน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ชญทกร อินทสระ นพพล อรุณรัตน์, มณฑิรา ยุติธรรม,และ สุกัญญา เสรีนันทชัย.....	410

การประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563)
สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยใช้ CIPPI Model

CURRICULUM EVALUATION FOR BACHELOR OF TECHNOLOGY PROGRAM (REVISED A.D. 2020) IN HOTEL
AND HOSPITALITY (CONTINUING PROGRAM) AT NAKHORNPATHOM VOCATIONAL COLLEGE BY CIPPI
MODEL

วัฒนาภรณ์ โยธจักร¹ และ ธนกฤต สังข์เฉย²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบ และ 2) เพื่อศึกษาปัญหา และแนวทางการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา จำนวน 28 คน บัณฑิต จำนวน 16 คน ผู้บริหาร จำนวน 2 คน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 คน และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 5 คน โดยใช้ CIPPI Model เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การประเมินหลักสูตรโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ มีผลการประเมินระดับมากทุกด้าน 2) ปัญหาและแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร ด้านบริบท พบว่า ควรลดระยะเวลาการศึกษาให้สอดคล้องกับ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า อาจารย์ผู้สอนควรฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ด้านกระบวนการ พบว่า ควรให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น ด้านผลผลิต พบว่า ควรมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ด้านผลกระทบ พบว่า บัณฑิตขาดภาวะการเป็นผู้นำ แนวทางการพัฒนาหลักสูตรควรให้สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดทำหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะวิชาชีพและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร, หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง)

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว โรงแรม และอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The objectives of this research were 1) To evaluate The Graduate Technology Program (2020 revised curriculum) of Hotel Academic Program (continued program) of Nakhon Pathom Vocational College in terms of context, inputs, processes, outputs and impacts 2) To study the problem and guidelines for the curriculum development. The sample group consisted of 28 students, 16 graduates, 2 administrators, 5 instructors in charge of the curriculum, 5 instructors, and 5 graduate users. CIPPI Model was used as a research conceptual framework. The research tools were questionnaires and interview forms. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation. and content analysis.

The research results showed that 1) the overall assessment of the curriculum was appropriate at a high level in terms of context, input factors, process, productivity and impact – all evaluation was in the high level in all aspects. 2) Problems and development guidelines to improve the curriculum - The context, it was found that the study period should be reduced in accordance with undergraduate program criteria. The input, it was found that instructors should practice their professional experience continuously. The process, it was found that the enterprises should be more involved in activities. The productivity, it was found that students' English skills should be developed continuously. The impact aspect was found that graduates lacked leadership. Guidelines for curriculum development should allow educational institutions and enterprises to jointly create the curriculum in order to produce graduates with professional competence and meet the needs of the labor market.

Keywords: Curriculum assessment, The Technology Program (Hotel management program)

1. บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีภารกิจในการดำเนินการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 6 และมาตรา 9 โดยกำหนดให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องจัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562 และมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ พ.ศ. 2562 ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้มีสมรรถนะด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ (ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ พ.ศ. 2564) โดยในการบริหารหลักสูตรของสถาบันการอาชีวศึกษา ผู้ใช้หลักสูตรจะต้องติดตามและรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียนให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทูกรอบ 5 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2548: 17) ทั้งนี้แต่ละหลักสูตรควรมีการประเมินผลการดำเนินงานภายในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ดังที่ สตีฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam and et al., 1971: 128) ได้กล่าวถึง การประเมินผลหลักสูตรไว้ว่าเป็นกระบวนการในการหาข้อมูล เก็บข้อมูล เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกอื่นที่ดีกว่าเดิม เพื่อให้สถาบันการอาชีวศึกษาได้พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

การประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนในการศึกษาคุณค่าของหลักสูตรว่าดีหรือไม่อย่างไร บทพร่องในส่วนไหน เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงหลักสูตรในโอกาสต่อไป การประเมินหลักสูตรนั้นมีขอบเขตและระยะเวลาการประเมินแตกต่างกันออกไป แล้วแต่จุดประสงค์ของการประเมิน การประเมินหลักสูตรต้องทำเป็นกระบวนการตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน วางแผนและออกแบบการประเมิน รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล รายงานและสรุปผลการประเมิน เพื่อที่จะนำผลที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรในโอกาสต่อไป จากขั้นตอนการประเมินนักการศึกษาได้พัฒนารูปแบบการประเมินไว้หลายรูปแบบ เป็นต้นว่า รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่สร้างเสร็จใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการประเมินผลก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรด้วยเทคนิคการวิเคราะห์แบบปุ๋ยแห้งคั่ว หรือรูปแบบการประเมินหลักสูตรในระหว่างหรือหลังการใช้หลักสูตร เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์, สเตค, สตีฟเฟิลบีม หรือ ดอริส โกว์ แต่ละรูปแบบจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไป เราก็สามารถนำแนวคิดในการประเมินหลักสูตรมาประยุกต์เป็นรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่เหมาะสมกับสิ่งที่จะต้องประเมินนั้น ๆ ได้ (บุญเลี้ยงทุมทอง, 2553: 289-291)

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนมาแล้ว 3 ปีการศึกษา โดยวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี มีความรู้ทางทฤษฎีและเทคโนโลยีเฉพาะทางด้านบริการโรงแรม มีทักษะในการคิด วิเคราะห์ วิจัย และเปรียบเทียบปัญหา ทักษะการเรียนรู้

ตลอดชีวิต มีความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ จากการเปิดสอนหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) ตั้งปีพุทธศักราช 2559 จนถึงปัจจุบัน รวมเป็นระยะเวลา 7 ปี พบว่า ยังไม่ได้มีการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นทางการเป็นระบบตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการนำแนวคิดการประเมินหลักสูตรของ Daniel L. Stufflebeam ที่เรียกว่า CIPP Model มาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยแนวคิดการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบ CIPP ของสตีฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam and et al., 1971) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) ต่อมาในปี 2004 Stufflebeam ได้มีการขยายแนวคิดโดยการขยายผลผลิต (Product) ออกเป็น IEST ประกอบด้วย ด้านผลกระทบ (Impact) ด้านประสิทธิผล (Effectiveness) ด้านความยั่งยืน (Sustainable) ด้านผลที่สามารถถ่ายทอดขยายผลต่อเนื่อง (Transportability) ผลจากขยายแนวคิดนี้ทำให้การประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของ CIPP Model มีการขยายการประเมินผลผลิต (Product) ครอบคลุมถึงผลกระทบ (Impact) ด้วย กล่าวคือมีการประเมินผลกระทบ (Impact) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งพิจารณาผลที่นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ อาจมีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ โดยประเด็นการประเมินครอบคลุมเรื่องการศึกษาต่อ การมีงานทำ การได้รับรางวัล เกียรติยศ เกียรติบัตร การมีชื่อเสียงของสถาบัน การนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นต้น (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553: 30-35)

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 ตามแนวคิดของ Stufflebeam ที่เรียกว่า CIPP Model มาเป็นหลักในการประเมินและเพิ่มการประเมินผลกระทบ (Impact) ทั้งนี้เพื่อศึกษาผลที่เกิดกับบัณฑิตภายหลังจากจบการศึกษา ที่เรียกว่า CIPPI Model มาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตร ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) และด้านผลกระทบ (Impact) เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับสถาบันการอาชีวศึกษาในการนำไปปรับใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย มีความสมบูรณ์ และเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการนำข้อเสนอต่าง ๆ ไปปรับใช้ในการแก้ปัญหา และแนวทางการพัฒนาปรับปรุง หลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะวิชาชีพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

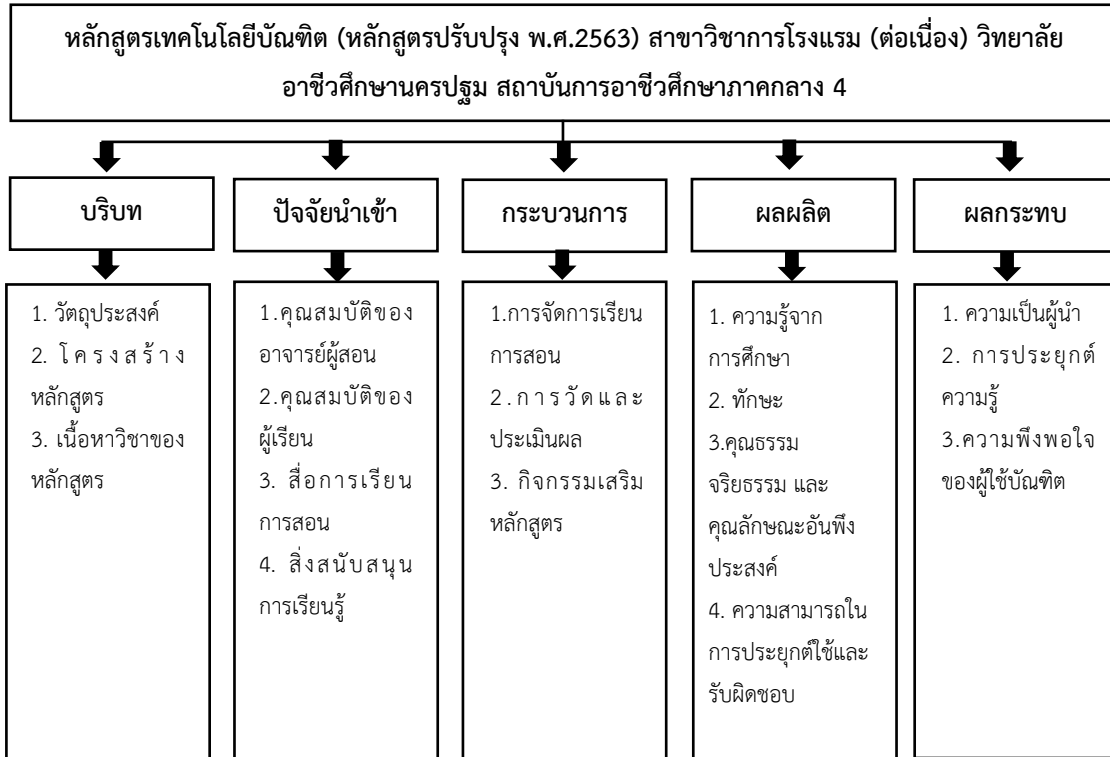
2.1 เพื่อประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ตามรูปแบบ CIPPI Model ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาปรับปรุง หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การประเมินหลักสูตรครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินหลักสูตรรูปแบบ CIPPI Model ตามแนวคิดของ Stufflebeam (1971: 128) และการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตของ มาเรียม นิลพันธุ์ และ

คณะ (2554) มาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการ
โรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input)
กระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) และด้านผลกระทบ (Impact) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 28 คน บัณฑิตหรือผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2564 จำนวน 16 คน ผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 จำนวน 2 คน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 คน ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 5 คน รวม 61 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 จำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม สำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 และผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2564 ซึ่งมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ

ชุดที่ 2 สำหรับผู้ใช้บัณฑิต เป็นแบบสอบถามซึ่งมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ

4.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 จำแนก 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 ในประเด็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ชุดที่ 2 สำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน สำหรับหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 ในประเด็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

4.3.1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

1) การแจกแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 และผู้สำเร็จการศึกษาหรือบัณฑิต ปีการศึกษา 2564 ซึ่งมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ โดยขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาหรือบัณฑิต

2) สำหรับผู้ใช้บัณฑิต เป็นแบบสอบถามซึ่งมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ โดยประสานงานกับสถานประกอบการหรือที่ทำงานของบัณฑิต เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิต

4.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 โดยศึกษาประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 เพื่อกำหนดวันและเวลาในการสัมภาษณ์ ซึ่งดำเนินการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล

2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน โดยศึกษาประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผู้วิจัยทำหนังสือขอความ

อนุเคราะห์ผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 เพื่อกำหนดวันและเวลาในการสัมภาษณ์ ซึ่งดำเนินการสัมภาษณ์ เป็นรายบุคคล

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 ครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการ แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้การ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดย การพรรณนา

5. สรุปผลการวิจัย

5.1 ผลการประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยใช้ชิปไอโมเดล ในครั้งนี้สรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ผลการประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ผู้สอน ผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็น ว่าเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

5.1.2 ผลการประเมินด้านบริบท ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ เนื้อหาวิชาของหลักสูตร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาวิชาของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งเน้นพัฒนาบัณฑิต ด้าน ความรู้ทางทฤษฎีและเทคโนโลยีเฉพาะด้านการโรงแรม โครงสร้างหลักสูตร มีความครอบคลุมลักษณะที่ต้องการให้เกิด ขึ้นกับผู้เรียน ครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบ คุณวุฒิอาชีวศึกษา พ.ศ. 2562

5.1.3 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ คุณภาพของผู้เรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คุณสมบัตินักเรียน โดยผู้เรียน มีความรู้ ทักษะด้านวิชาชีพโรงแรม มีสื่อการเรียนการสอน เอกสาร ตำรา และ ห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย สามารถเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติจริงทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการ แต่ควรมีการ พัฒนาสื่อการเรียนการสอนและห้องปฏิบัติการให้ทันสมัยมากขึ้น คุณสมบัตินักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการ จัดการเรียนการสอนทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ มีความเหมาะสมทั้งทางด้านคุณวุฒิและประสบการณ์

5.1.4 ผลการประเมินด้านกระบวนการ ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพการโรงแรม ควรมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีดิจิทัล กิจกรรม

เสริมหลักสูตร ควรให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น และควรจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณธรรม ศีลธรรมและจริยธรรม เพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของหน่วยงาน ชุมชน และสังคม

5.1.5 ผลการประเมินด้านผลผลิต ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ทักษะ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความรู้จากการศึกษา ซึ่งบัณฑิตมีทักษะสามารถคิด วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาทางการบริการ บัณฑิตมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ มีการส่งเสริมผู้เรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอย่างต่อเนื่องให้คุณธรรม จริยธรรม และสอดคล้องกับการประกอบอาชีพในอนาคต

5.1.6. ผลการประเมินด้านผลกระทบ ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในภาพรวมว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความเป็นผู้นำ โดยผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจบัณฑิตในด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ บัณฑิตมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติ บัณฑิตควรพัฒนาการประยุกต์ความรู้ ใช้ทักษะทางปัญญา คิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาในการทำงาน

5.2 ผลการศึกษาข้อมูลด้านปัญหา และแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการโรงแรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบว่า มีปัญหาและแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.2.1 ด้านบริบท พบว่า โครงสร้างหลักสูตรมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 18 สัปดาห์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 กำหนดให้มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไปจึงควรลดระยะเวลาการศึกษาให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ในส่วนหมวดวิชาเลือกเสรีไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน จึงควรจัดให้มีรายวิชาเลือกที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา

5.2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า อาจารย์ผู้สอนด้านการโรงแรม ยังขาดการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนด้านการโรงแรมควรมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง อาจารย์ผู้สอนมีจำนวนน้อย จึงควรเพิ่มอัตราอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน ควรมีการพัฒนาบุคลากรสายการสอนให้มีคุณภาพทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ส่งเสริมอาจารย์ให้เพิ่มพูนความรู้ ส่งเสริมการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนด้านฝึกอบรม ทุนงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

5.2.3 ด้านกระบวนการ พบว่า ขาดความร่วมมือกับสถานประกอบการในการร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา จึงควรประสานความร่วมมือกับสถานประกอบการในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

5.2.4 ด้านผลผลิต พบว่า นักศึกษามีผลระดับภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์จำนวนน้อย หลักสูตรจึงควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาขาดความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ จึงควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างความตระหนักด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ควรสร้างความเชื่อมั่นให้นักศึกษา ควรจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนยิ่งขึ้น

5.2.5 ด้านผลกระทบ พบว่า บัณฑิตขาดภาวะการเป็นผู้นำ บัณฑิตขาดภาวะการเป็นผู้นำ แนวทางการปรับปรุงหลักสูตรจึงควรจัดรายวิชาหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้นำของบัณฑิต

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ผลการประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 ในครั้งนี้ผู้วิจัยอภิปรายผล ได้ดังนี้

6.1.1 ผลการประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ผู้สอน ผู้บริหาร สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็นที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรมีการวางแผนและการบริหารจัดการที่ดีเป็นระบบ ส่งผลให้การดำเนินงานหลักสูตรมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างครบถ้วน สอดคล้องกับงานวิจัยของมาเรียม นิลพันธ์และคณะ (2554: 157-158) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก มีการวางแผนการใช้หลักสูตรที่ชัดเจนและเหมาะสม มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดี ส่งผลให้การดำเนินงานด้านหลักสูตรมีประสิทธิภาพ ประกอบกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตอบสนองความต้องการต่อหน่วยงานและบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างครบถ้วน

6.1.2 ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท ในภาพรวมและรายชื่อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ เนื้อหาวิชาของหลักสูตร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วัตถุประสงค์หลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตร มีเนื้อหาวิชาของหลักสูตรที่ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และโครงสร้างของหลักสูตร มุ่งเน้นพัฒนาบัณฑิต ด้านความรู้ทางทฤษฎีและเทคโนโลยีเฉพาะด้านการโรงแรม โครงสร้างหลักสูตร มีความครอบคลุมลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบคุณวุฒิตัวอาชีวศึกษา พ.ศ. 2562 สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Stufflebeam (2007: 81-94) ได้กล่าวว่าการประเมินสภาพแวดล้อมหรือบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตร และสอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธ์ (2555: 155) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPI พบว่า ด้านบริบทหลักสูตรมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมและโครงสร้างหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

6.1.3 ผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า นำเข้า ในภาพรวมและรายชื่อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ คุณภาพของผู้เรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ด้านคุณภาพผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะในวิชาชีพด้านการโรงแรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นไปตามระเบียบของสถาบันการอาชีวศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา จะต้องสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการโรงแรม ทำให้นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ มีความรู้พื้นฐานด้านวิชาชีพการโรงแรม ทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า มีสื่อการเรียนการสอน เอกสาร ตำรา และห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย สามารถเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติจริงทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการ ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรเป็นระบบทวิภาคีซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในสถานศึกษาและในสถานประกอบการ มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ทันสมัย ผู้เรียนมีโอกาสได้

เรียนรู้จริงจากสถานประกอบการที่มีความพร้อมด้านสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อื่น ๆ ที่ทันสมัยด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน พบว่าอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ มีความเหมาะสมทั้งทางด้านคุณวุฒิและประสบการณ์ แต่มีจำนวนไม่เพียงพอ และยังขาดการพัฒนาผลงานวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของมาเรียม นิลพันธุ์ (2555: 155-156) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPI พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากมีทรัพยากรการเรียนรู้ แหล่งสืบค้นแสวงหาความรู้ที่ตอบสนองต่อการสืบค้นหาความรู้ ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนให้เพียงพอสำหรับการสอนและการให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ และสอดคล้องกับภัสสร อินทรบำรุง (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศิลปกรรม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ควรมีแผนการพัฒนาอาจารย์โดยเพิ่มอาจารย์ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากจำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอต่อภาระงานสาขาเพราะเป็นสาขาเปิดใหม่โดยให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา และควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการค้นคว้าข้อมูลทางการศึกษาให้เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา

6.1.4 ผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรมีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดีและเป็นระบบ มีการประชุมวางแผนก่อนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษา มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า มีกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน มีการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพของผู้เรียนในสถานประกอบการ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมสร้างคุณธรรม ศิลธรรมและจริยธรรม แต่ควรให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาให้มากขึ้น ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพการโรงแรม มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย แต่ควรมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการวัดผลและประเมิน พบว่า มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดและมีมาตรฐาน นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับบุญเลี้ยง ทูมทอง (2557: 304-305) ที่เสนอว่า การประเมินหลักสูตร เป็นกิจกรรมการพัฒนาการเรียนการสอนและการวัดผลว่ามีความสอดคล้องและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนหรือสังคมเพียงใด มีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อนำหลักสูตรไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ ชญาภาณท์ ชันธุ์แก้ว (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ พบว่า ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีประเด็นการประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการวัดและประเมินผลความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน ควรมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริมความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

6.1.5 ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ทักษะ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความรู้จากการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หลักสูตรมุ่งส่งเสริมและพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ความสามารถในการประยุกต์ใช้รับผิดชอบ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ สามารถเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น บัณฑิตมี

สมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการในปัจจุบัน สอดคล้องกับจิริชดิตร มุกดาเพชร และชิตชไม วิสตุกุล (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาการออกแบบสื่อดิจิทัล คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ด้านผลผลิต (ความรู้ ความเข้าใจ การทำงานเป็นทีม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิต) ได้รับการประเมินในภาพรวมในระดับมาก นักศึกษามีความรู้ ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของตนเอง มีทักษะการถ่ายทอดที่ดีและมีคุณธรรม จริยธรรม

6.1.6 ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลกระทบ ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในภาพรวมว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความเป็นผู้นำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบัณฑิตมีสมรรถนะตรงกับสาขาวิชาชีพ เนื่องจากหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี บัณฑิตมีประสบการณ์ในการฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการเป็นเวลา 1 ปี ส่งผลให้บัณฑิตสามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการเรียนการสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่บัณฑิตยังขาดทักษะการเป็นผู้นำ หลักสูตรจึงควรจัดรายวิชาหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้นำให้กับบัณฑิต สอดคล้องกับแนวคิดของ Stufflebeam (2007: 81-94) ที่กล่าวว่า การประเมินด้านผลกระทบ เป็นการประเมินผลงานหรือผลที่เกิดจากการเรียนและนำไปใช้ในการทำงานหรือพัฒนาหน่วยงานให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับ อากาศ เปรี้ยวนิ่ม (2561: 90-110) เรื่อง การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พบว่า ด้านผลกระทบโดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยผู้สำเร็จการศึกษาได้นำความรู้ที่ได้จากการสอนไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และมีความเป็นผู้นำในสายงานตนเอง

6.2 ผลการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบว่า **ด้านบริบท** โครงสร้างหลักสูตรมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 18 สัปดาห์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 กำหนดให้มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไปจึงควรลดระยะเวลาการศึกษาให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ในส่วนหมวดวิชาเลือกเสรีไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน จึงควรจัดให้มีรายวิชาเลือกที่ตรงตามความต้องการของนักศึกษา **ด้านปัจจัยนำเข้า** พบว่า อาจารย์ผู้สอนด้านการโรงแรม ยังขาดการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนด้านการโรงแรมควรมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง อาจารย์ผู้สอนมีจำนวนน้อย จึงควรเพิ่มอัตราอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน ควรมีการพัฒนาบุคลากรสายการสอนให้มีคุณภาพทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ส่งเสริมอาจารย์ให้เพิ่มพูนความรู้ ส่งเสริมการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนด้านฝึกอบรม ดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ และ**ด้านกระบวนการ** พบว่า ขาดความร่วมมือกับสถานประกอบการในการร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา จึงควรประสานความร่วมมือกับสถานประกอบการในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ควรจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณธรรม ศีลธรรมและจริยธรรม เพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของหน่วยงาน ชุมชน และสังคม **ด้านผลผลิต** นักศึกษามีผลระดับภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์จำนวนน้อย หลักสูตรจึงควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาขาดความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ จึงควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างความตระหนักด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ควรสร้างความเชื่อมั่นให้นักศึกษา **ด้านผลกระทบ** พบว่า บัณฑิตขาดภาวะการเป็น

ผู้นำ บัณฑิตขาดภาวะการเป็นผู้นำ แนวทางการปรับปรุงหลักสูตรจึงควรจัดรายวิชาหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้นำของบัณฑิต

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

7.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) โครงสร้างของหลักสูตรควรปรับรายวิชาเลือกเสรีให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา
- 2) คุณสมบัตินักศึกษา ควรมีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอน ให้มีคุณภาพทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ส่งเสริมอาจารย์ให้เพิ่มพูนความรู้ ส่งเสริมการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนด้านฝึกอบรม คุงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 3) หลักสูตรควรมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามากขึ้นเพื่อให้ นักศึกษามีระดับภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- 4) หลักสูตรควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรผ่านช่องทางที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียน
- 5) ผู้ใช้บัณฑิตควรมีการประเมินความพึงพอใจบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตให้ตรงตามสมรรถนะวิชาชีพและตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

7.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรเพิ่มการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรที่เป็นประโยชน์ต่อการประเมินหลักสูตรเพิ่มขึ้น
- 2) ควรใช้รูปแบบการประเมินรูปแบบอื่นมาใช้ในการประเมินหลักสูตร เพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรภัสสร อินทรบำรุง. (2558). “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.” มหาวิทยาลัยศิลปากร, 8(1 (มกราคม- เมษายน)), 700-713.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา _____ . (2551). พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551. กรุงเทพฯ: ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอน 43 ก. _____ . (2554). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ: ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 129 ตอน พิเศษ 48 ง.
- จีรัชติธ มุกดาเพชร และชิตชไม วิสุตกุล. (2564). “การประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขา การออกแบบสื่อดิจิทัล คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.” สวนสุนันทา วิชาการและวิจัย, 15 (2 (กรกฎาคม-ธันวาคม)), 119-139.
- ชญาภาณท์ ชันธแก้ว. (2560). “การประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็น ภาษาอังกฤษโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ สอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2557). การพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. _____ . (2557). การพัฒนาหลักสูตร (เอกสารประกอบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. สุรินทร์: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุรินทร์
- “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือ สายปฏิบัติการของสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2564.” (2564). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138, ตอนพิเศษ 269ง (2 พฤศจิกายน): 18.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2553). “การประเมินหลักสูตรที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิงระบบโดยใช้รูปแบบ CIPP Model.” คู่มือการประเมินหลักสูตรระดับบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 30-35. _____ . (2554). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. _____ . (2555). “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.” ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 4 (2 (กรกฎาคม - ธันวาคม)), 25-40.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานและ ประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). การวิจัยและพัฒนาารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและการ จัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4. (2563). “หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563) สาขาวิชาการ โรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม.” นครปฐม: สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4.

อาภากร เป็รียวนิม. (2561). การประเมินหลักสูตร พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ตามกรอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ตามรูปแบบ CIPPI. วารสารการพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 1 (2), 90-110.

Stuffelbeam Daniel L. et al. (1971). Education evaluation and decision Making. Itasca, Illinois: Peacock Publisher.

_____, & Shinkfield, A.J. (2007). Evaluation, Models and Applications. John Wiley and son, Inc.

80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All

คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566